

Sugu un biotopu aizsardzības jomas eksperta atzinums

Saskaņā ar
MK not. Nr.925,
30.09.2010.

2013.gada 5.novembrī,

Dokumenta Nr.47/13.

Biotopu grupa, kurai sniegts atzinums: ruderāli, mežu, piejūras biotopi.

Pētāmā teritorija: „Vārnukrogs 2005”, kadastra Nr.1300 001 2005, „Vārnukrogs 1802”, kadastra Nr.1300 001 1802, Vārnukrogs, Jūrmala. Zemes gabalu kopējā platība – 18,9089 ha.

Teritorijas apsekojums: teritorija tika apsekota 2013.gada 31.oktobrī, mākoņainā dienā. Apsekošana veikta pēc nejaušības principa izvēloties maršrutu zig-zag veidā, šķērsojot pētāmo teritoriju. Apsekošanas ilgums ~ 4 h.

Teritorijas statuss: pētāmais zemes gabals neietilpst īpaši aizsargājamā teritorijā.

Atzinuma pasūtītājs: SIA "Arhitekta K.Rukuta Birojs", Kr. Valdemāra iela 38-509, Rīga. Atzinums paredzēts detālplānojuma izstrādei, paredzot vairāku esošo ēku nojaukšanu, ceļu tīkla izveidi un jaunu vasarnīcu izbūvi.

Vispārīgs pētāmās teritorijas apraksts.

Apsekotais zemes gabals atrodas apdzīvotas vietas tuvumā, Lielupes krastā.

Vides apraksts: Zemes gabala lielākajā daļā ir saglabājies dabisks piejūras kāpu reljefs. Gar Lielupes krastu, ūdens darbības rezultātā, ir izveidojusies stāva nogāze, un, vēl joprojām, notiek aktīva sauszemes krastu noskalošanās.

Biotopi un augu sugas: teritoriju galvenokārt veido meža zemes, kas pēc Latvijas biotopu klasifikatora (Kabucis, 2001), atbilst biotopam „**Priežu sausieņu meži**” (F.1.1.). Teritorijas ZA daļā plašāk sastopami nabadzīgāki un sausāki meži – priežu sili, mētrāji. Uz DR pusi un kāpu pauguru ieplakās, augsne kļūst bagātīgāka un mitrāka, parādās lāniem un damakšņiem raksturīgas augu sugas un struktūra. Koku stāvā visā teritorijā dominē parastā priede *Pinus sylvestris*, vietām piemistojumā aug parastais bērzs *Betula pendula*, paaugā – parastā egle *Picea abies*. Krūmu stāvs rets, sastopams parastais pīlādzis *Sorbus aucuparia*, parastais krūklis *Frangula alnus*, parastais ozols *Quercus robur*, Zviedrijas kadiķis *Juniperus communis*. Lakstaugu stāvā dominē sarkanā auzene *Festuca rubra*, liektā sariņsmilga *Lerchenfeldia flexuosa*, aitu auzene *Festuca ovina*, brūklene *Vaccinium vitis-idaea*, sila virsis *Calluna vulgaris*, melnā vistene *Empetrum nigrum*, pļavas nārbulis *Melampyrum pratense*, mitrākās vietās – mellene *Vaccinium myrtillus*, kreimene *Convallaria majalis*, pūkainā zemzālīte *Luzula pilosa*, parastā ērgļpaparde *Pteridium aquilinum*, apaļlapu ziemciete *Pyrola rotundifolia*. Sūnu stāvu pārsvarā veido spīdīgā stāvaine *Hylocomium splendens* un Šrēbera rūšaine *Pleurozium schreberi*, sastopama viļņainā divzobe *Dicranum polysetum*, sausienes skrajlape *Plagiomnium affine*, lielā spuraine *Rhytidiadelphus triquetrus*.

Teritorijas ZA un DR daļā atrodas blīvas apbūves vasarnīcu kompleksi ar nelielām, galvenokārt koka konstrukcijas mājiņām („**Pilsētu un apdzīvotu vietu apbūve**” (L.)) un iebraukātiem celiņiem („**Meža ceļi**” (K.5.3.)).

Upes ūdens plūsmas rezultātā, gar zemes gabala Z robežu, notiek aktīva krastu noskalošanās, par ko liecina stāvās bezveģetācijas smilšu nogāzes („**Iežu atsegumi**” (H.1.)). Ūdens erozijas procesu pastiprina intensīvā krastu izbradāšana atpūtas sezonas laikā.

Apsaimniekošana: Teritorijas lielāko daļu veido meža zemes, kurās apsaimniekošana nenotiek. Zemes gabala Z un D daļā ierīkoti vasarnīcu kompleksi ar blīvi novietotām, pārsvarā nelielām koka mājiņām un iebraukātiem celiņiem. Vasaras sezonas laikā notiek samērā intensīva teritorijas izmantošana rekreācijas nolūkos.

Pieguļošā teritorija: Gar zemes gabala ZR daļu tek Lielupe. Uz ZA, kā arī uz DR turpinās līdzīgas veģetācijas meža masīvs ar nelieliem vasarnīcu kompleksiem vai atsevišķām ēkām. Uz D, aiz Vārnukroga ceļa, sākas Slēperu purvs.

Īpaši aizsargājamas augu sugas: netika konstatētas.

Īpaši aizsargājami biotopi: Pēc Eiropas Savienībā aizsargājamo biotopu Latvijā noteikšanas rokasgrāmatas, ar sausu priežu mežu apauguši piejūras kāpu vaļņi atbilst Eiropas Savienībā un Latvijā īpaši aizsargājamam biotopam „**Mežainas piejūras kāpas**”. Biotops izplatīts tikai Piejūras zemienē, kur sastopams samērā bieži. Pētāmajā teritorijā biotopa kvalitāte laba – izteiktais kāpu rejefs radījis priekšnosacījumus dažādiem augsnes un mitruma apstākļiem. Sastopamas dažādvecuma priežu audzes, no kurām vairākas sasniegušas ievērojamu vecumu. Kvalitatīti samazina tas, ka teritorija jau ilgstoši tikusi izmantota kā atpūtas un rekreācijas zona. Pašlaik saglabājušās divas blīvas vasarnīcu apbūves platības teritorijas ZA un DR daļā. Ir iebraukāti celiņi, ierīkota elektropārvades līnija. Sezonas laikā tiek intensīvi izmēdīta veģetācija ēku un upes krasta tuvumā. Mežs piegrūzots.

Apdraudošie faktori: Mežaino piejūras kāpu apdraudošie faktori ir zemesedzes transformācija un apbūve, iznīcinot aizsargājamo biotopu vai samazinot tā platību un kvalitāti. Biotopu apdraud vienlaidus koku un ievērojamu vecumu sasniegušu koku izciršana, veicinot kāpas eroziju un samazinot retu augu un dzīvnieku sugu potenciālās dzīvesvietas un barošanās vietas. Neatbilstošas biotopa apsaimniekošanas, vides eitrofikācijas un apstādījumu veidošanas rezultātā, ieviešas un izplatās dabiskam biotopam neraksturīgas augu sugas un izmainās tā struktūra. Pētāmajā teritorijā biotopu apdraud arī dabisks faktors – platības samazināšanās upes ūdens plūsmas radītās erozijas rezultātā.

Labvēlīga aizsardzības statusa nodrošināšanas prasības: Mežainu piejūras kāpu kvalitātes uzlabošanai, nepieciešama būtu biotopa netraucētas attīstības nodrošināšana, samazinot teritorijas intensīvo izmantošanu atpūtas sezonas laikā. Atsevišķās vietās pieļaujama koka celiņu izbūve, lai mazinātu haotisku kāpu izmēdīšanu.

Citas bioloģiskās vērtības: nav.

Secinājumi un nosacījumi darbības veikšanai:

Pētāmā teritorija atrodas apdzīvotas vietas tuvumā, Lielupes krastā un jau ilgstoši izmantota kā rekreācijas un atpūtas vieta.

Teritorijas reljefs lielākoties saglabājies dabisks ar izteiktiem vai mazāk izteiktiem kāpu vaļņiem un pauguriem. Lielāko zemes gabala daļu veido meža zemes. Teritorijas Z un D daļā saglabājušies vasarnīcu apbūves kompleksi ar blīvi novietotām galvenokārt viegla konstrukcijas koka mājiņām. Šajās platībās konstatēta vislielākā antropogēnā ietekme – iebraukāts celiņu tīkls, izmēdīta, iznīcināta zemesedze, izmētāti atkritumi. Pārējā teritorijā ietekme neliela, saglabājusies priežu mežiem raksturīga struktūra un veģetācija. Zemes gabals robežojas ar Lielupes upi. Ūdens plūsmas darbības rezultātā notiek aktīva krasta joslas noskalošanās un veidojas stāva, smilšaina nogāze. Erozijas procesu veicina izmēdīšana, kas vasaras sezonas laikā neļauj attīstīties augu segai.

Teritorijā esošās meža platības atbilst Latvijā un Eiropas Savienībā aizsargājamam biotopam „**Mežainas piejūras kāpas**”. Biotopa kvalitāte vidēja, atkarīga no antropogēnās ietekmes intensitātes. Biotopu galvenokārt apdraud zemes transformācija un apbūve, kā arī noskalošanās vētru laikā.

Paredzētā darbība plānota trīs atsevišķos posmos. Vispirms plānots nojaukt vairākas esošās vasarnīcas, tad uzlabot esošo celiņu stāvokli un izbūvēt jaunus ceļus visā zemes gabala platībā, kā arī veikt jaunu vasarnīcu izbūvi. Plānotās darbības pirmais posms – ēku demontāža, vides aizsardzības jomā, vērtējams pozitīvi, jo teritorija tiks sakārtota, samazināsies antrpogēnais noslogojums un tā ietekme uz dabas vidi.

Nākošie posmi plānoti aizsargājamā biotopa platībā. Šo darbību rezultātā biotops tiks pilnībā vai daļēji iznīcināts, tāpēc, pirms darbības veikšanas, izvērtējams sociālekonomiskais ieguvums salīdzinot ar nodarīto kaitējumu dabas videi bioloģiskās daudzveidības ziņā.

Ja apbūve netiek pieļauta, aizsargājamā biotopa platībā piemērojama tā netraucētas attīstības nodrošināšana, samazinot teritorijas izmantošanas intensitāti vasaras sezonas laikā. Ieteicama teritorijas sakārtošana, aizvācot atkritumus un nojaucot neizmantojamās būves. Lielupes krasta tuvumā pieļaujama koka celiņu izbūve gājējiem jau esošo taku vietā, tā novēršot zemesdzēs haotisku izmīdīšanu. Nebūtu pieļaujama auto transporta pārvietošanās aizsargājamā biotopa platībā un tiešā Lielupes krasta tuvumā. Lai samazinātu krasta erozijas intensitāti, nepieciešama cilvēku plūsmas ierobežošana, ieteicama koka trepju ierīkošana un nogāzes apstādīšana ar vietējām lakstaugu vai krūmu sugām.

Ja apbūve tiek pieļauta, ieteicams to plānot reti, pēc iespējas saglabājot priežu meža ainavu, dabisko reljefu un zemesdzi un nepieļaut svešzemju sugu apstādījumu veidošanu. Saglabājamas ievērojama vecuma priedes, kuru diametrs pārsniedz 50 cm. Celiņu izbūvei maksimāli izmantojami jau esošie ceļi. Ēku un ceļu izbūvei nebūtu pieļaujama videi nedraudzīgu materiālu izmantošana kā betons, asfalts utt. Tiešā upes krasta tuvumā (vismaz 10 m attālumā no nogāzes virsotnes) jā saglabā visi tur augošie koki. Nav pieļaujama auto transporta kustības plānošana krasta tuvumā. Ieteicama koka celiņu izbūve intensīvāk izmantotajās zonās, saudzējot dabisko veģetāciju.

Pielikums: apsektās teritorijas topogrāfiskā karte ar iezīmētām aizsargājamā biotopa robežām.

Atzinums sagatavots divos eksemplāros uz 3 lappusēm.

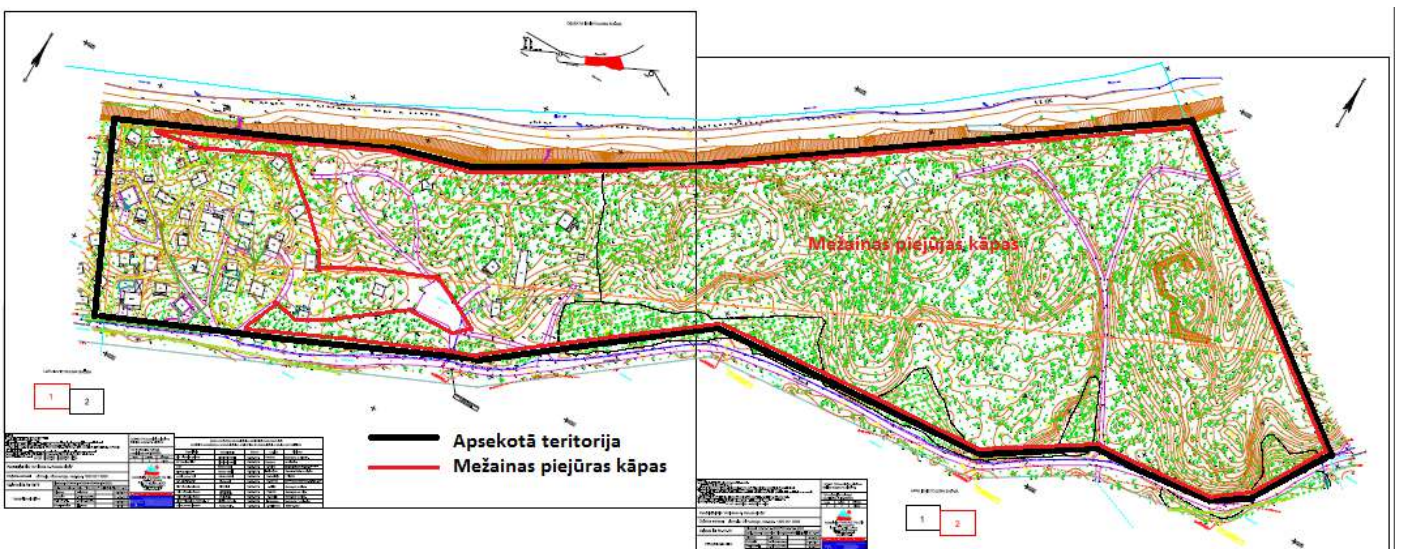
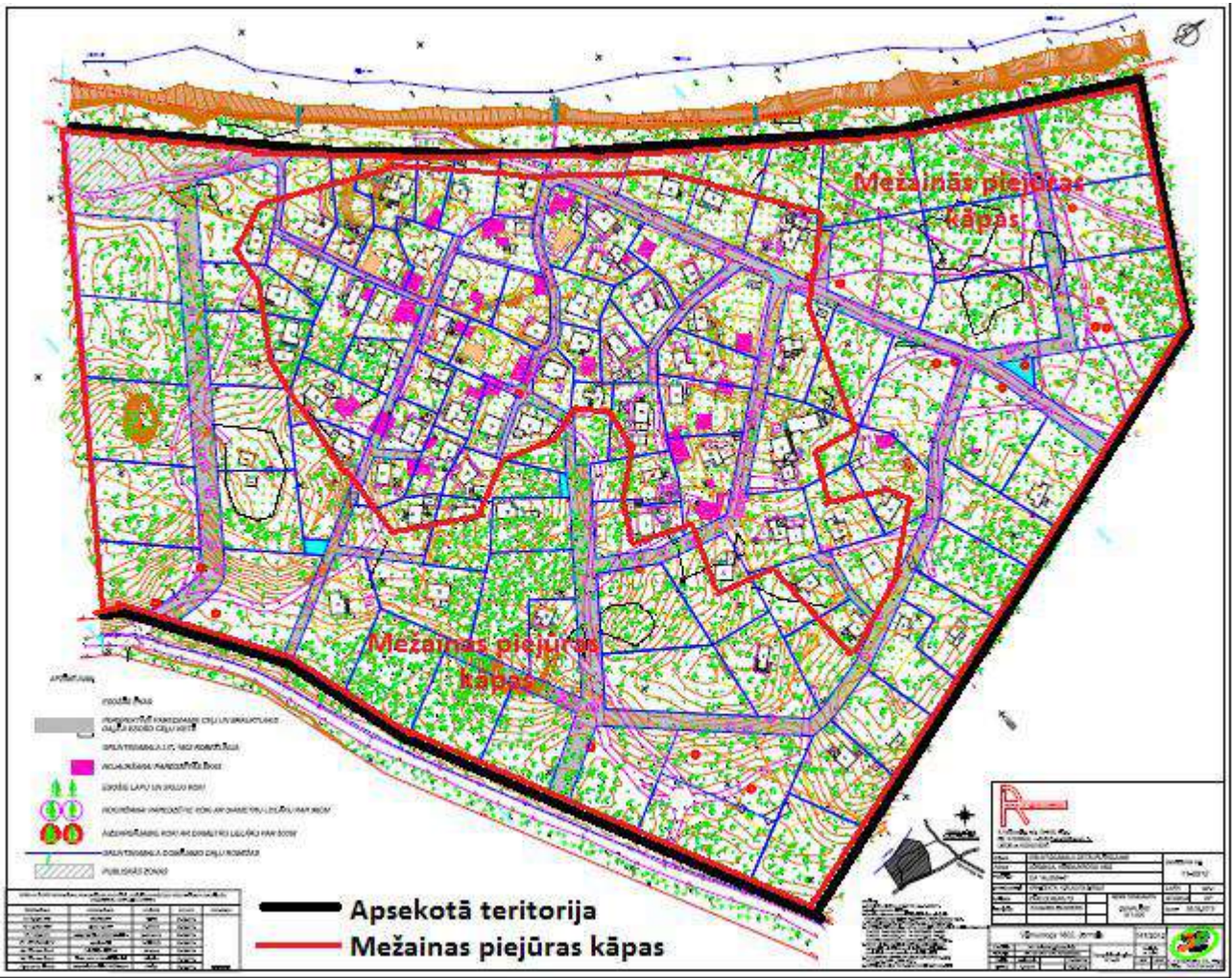
Vides eksperts

Egita Grolle

Sert.Nr.003., izsniegts 14.05.10.

Spec.zālāji, meži un virsāji, jūras piekraste

Tel. 28636444

Kārlim Rukutam
SIA „Arhitekta K.Rukuta birojs”
Kr.Valdemāra 38-509, Rīga

Nozares eksperte Sandra Ikauniece
(sert. Nr.044)

Sugu un biotopu eksperta atzinums

Apsekotā teritorija: Jūrmalas pilsētas zemesgabals, adrese Vārnukrogs 1802
(kadastra Nr.130000011801). DA stūra koordinātes pie ceļa x=496362, y=315443.

Teritorijas statuss: pilsētas teritorija, plānotās izmantošanas zona – vasarnīcu apbūve priežu parkā 1VP* (Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojums 2011.-2023. gadam).

Apsekošanas datums: 2013.gada 10.janvāris

Laika apstākļi: apmācies, lēns vējš, bezsniega apstākļi, gaisa temperatūra +1°...+3° C.

Laiks: no plkst. 10.00 līdz 13.30

Izpētes metodes: Apsekošana un fotofiksācijas materiālu izmantošana.

Analīze balstīta uz pieejamo literatūru un metodiku attiecībā uz mežu ekoloģisko izvērtēšanu: Ek T., Suško U., Auziņš R. Mežaudžu atslēgas biotopu inventarizācija. Metodika. VMD, 2002.; Interpretation manual of European Union habitats. EC, 2007.; I.Kabucis Latvijas biotopi. Klasifikators. LDF, Rīga, 2001.; A.Auniņš (red.) "Eiropas Savienības aizsargājамie biotopi Latvijā. Noteikšanas rokasgrāmata", LDF, 2010. un ar Vides ministra 2010.gada 15.marta rīkojumu Nr.93 apstiprinātā noteikšanas metodika „Eiropas Savienības aizsargājамie biotopi Latvijā”. Papildus informācijas iegūšanai izmantots Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojums 2011.-2023. gadam (turpmāk tekstā - TP) un Jūrmalas pilsētas teritorijas plānojuma stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma vides pārskata projektu (2010.gads, pieejams interneta resursos).

Teritorijas izvērtēšanai izmantots SIA “Arhitekta K.Rukuta biroja” sagatavots detālpānojums (07.11.2013., 147/2012).

Papildus informācijas iegūšanai izmantots ekspertes Ilzes Rērihas 26.06.2010. eksperta slēdziens par DKS “Ausma-3” Jūrmalas pilsētā bioloģisko izpēti. Konsultācijas par kāpu biotopiem ar piejūras biotopu eksperti Dr.biol. Brigitu Laimi.

Atzinuma sniegšanas mērķis: detalizēti izvērtēt Pasūtītāja norādītajā zemesgabalā meža biotopus un sugas, identificējot īpaši aizsargājamos biotopus un sugas.

Atzinumu paredzēts pievienot detālpānojumam iesniegšanai Jūrmalas pašvaldībā.

Vispārīgs pētāmās teritorijas raksturojums.

Jūrmalas pilsēta atrodas Latvijas centrālajā daļā, Rīgas līča dienvidu piekrastē uz zemes strēles starp Lielupi un Rīgas līci, Lielupes labajā krastā ietverot teritorijas sauszemes joslu pretī Majoriem, Bražciemam, Priedaini un Vārnukrogu. Pilsēta atrodas Piejūras zemienes Rīgavas līdzenumā, kurā no austrumu puses iestiepjas Priedaines-Bolderājas kāpu grēda. Pilsētā ir plašas dabas teritorijas – 64,7 km² (64 % no pilsētas kopējās platības): meži (48%), iekšzemes ūdeņi (10%), palieņu pļavas (5,6%) un apstādījumi - parki, skvēri, kapsētas (0,4%).

Sastopami vairāki vienlaidus mežu masīvi (Krustciema, Bolderājas kāpu, Slēpera purva, Sēņu kalna, Druvciema un Krustciema meži). Pilsētai kopumā raksturīga liela dabas daudzveidība, ir izveidotas sešas īpaši aizsargājamās dabas teritorijas, kas ietvertas Eiropas Savienības īpaši aizsargājamo dabas teritoriju Natura 2000 tīklā. To kopējā platība 37,5 km. Pilsētā konstatēti 11 Latvijas un 14 Eiropas Savienības aizsargājamie biotopi (kopā aptuveni 16 km² platībā). Izplatītākais - mežainas jūrmalas kāpas, kas aizņem gandrīz 9 km².

Bioloģiskajai daudzveidībai nozīmīgās vecās mežaudzes veido 16 % no kopējās meža platības pilsētā un ir vecākas par 150 gadiem, bet gandrīz 5% mežaudžu ir vecākas par 200 gadiem. Nozīmīga loma bioloģiski veco mežaudžu līdzšinējā apsaimniekošanā un aizsardzībā ir bijusi kailcirtes aizliegumam pilsētas mežos.

Kā Jūrmalas pilsētai īpaši nozīmīga vērtība jāatzīmē bioloģiski vecie koki, biežāk izplatītas ir vecās priedes. Šie koki ir ainaviski ļoti vērtīgi objekti, kā arī nozīmīga dzīvesvieta specifiskām bezmugurkaulnieku sugām, kuru eksistence atkarīga tieši no šādiem kokiem. Bioloģiski vecās priedes sastopamas gan kā atsevišķi koki jaunākās mežaudzēs, gan veido kompaktas teritorijas (mežu nogabalus), nereti aug apbūvētās teritorijās, zaļajā zonā pie mājām, pagalmos, parkveida teritorijās.

Apsekotās teritorijas raksturojums

Teritorija atrodas Jūrmalas pilsētā starp Priedaini un Vārnukroga, DKS „Ausmas” teritorija. No ZR teritorija robežojas ar Lielupi, DR un A ar neapbūvētām priežu meža teritorijām, DA robežu veido ceļš, ceļa otrā pusē mežsaimniecībā izmantojamas teritorijas (1D2 zona).

TP noteiktā plānotā izmantošana – „Vasarnīcu apbūve priežu parkā” (1VP*). Zonā ir spēkā prasības, kas noteiktas teritorijai „Dabas teritorija” (1D2) līdz TP noteikto speciālo pasākumu veikšanai šajā teritorijā, lai varētu veikt transformāciju. Teritoriju iespējams transformēt par Vasarnīcu apbūves teritoriju priežu parkā (1VP), kurā atļauts būvēt vienīgi brīvstāvošas vieglas koka konstrukcijas vasarnīcas bez lentveida pamatiem un pagraba, ar maksimālo apbūves laukumu 50m², ja tiek izpildīti vairāki noteikumi, t.sk. izstrādājot labiekārtojumu projektu, tiek veikta bioloģiskās daudzveidības izpēte (TP 218.1.6.punkts).

Zemesgabals atrodas ģeoloģiski īpatnējā vietā, un tā būtiskākā iezīme ir atrašanās uz kāpas (kāpas ir vēja sanesti smilšu pauguri – eolo nogulumu pozitīvo un negatīvo formu mija). Īpašums atrodas uz gara kāpu vaļņa Lielupes krastā, kas stiepjas starp upi un zemāku, nosusinātu, līdzenu meža teritoriju. Kāpu valnis īpašumu šķērso R-A virzienā plašā joslā, vaļņa D robeža praktiski sakrīt ar ceļu uz īpašuma DA robežas. Īpašuma ZA malā starp kāpu valni un Lielupi reljefā nav izteikti kāpu vaļņi, tas ir līdzenāks, vērojams sīki viļņots eolo nogulumu līdzenums (eolie nogulumu – vēja pārveidoti un akumulēti smilts veidojumi).

Kokaudzes īpašumā veido priedes sausieņu augšanas apstākļos – silā, vietām mētrājā. Vēsturiski teritorijā bijusi veikta meža inventarizācija, ir bijis izdalīts 21.kvartāls ar nogabaliem. Pamežs un paauga ļoti skraji, vietām paaugā atsevišķas egles, nelielas priežu grupas, pamežā pīlādži. Audžu vecums vērtējams no 50 līdz 110 gadiem, atsevišķās vietās vecāku priežu grupas vai atsevišķi bioloģiski veci koki ar resniem zariem un gludu mizu, kas raksturīga bioloģiski vecām priedēm. Mežaudzēm tipiska sausieņu mežu biotopu veģetācija (*Hylocomium splendens*, *Pleurozium schreberi*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Festuca ovina*, *Melampyrum pratense*, *Deschampsia flexuosa*, *Dicranum scoparium*, *Cladina ssp.*, *Cetraria islandica*, *Calluna vulgaris*).

Teritorijas kvalifikācijai kā Eiropas Savienības aizsargājamam biotopam „Mežainas piejūras kāpas” (kods 2180), kas vienlaicīgi ir arī Latvijas īpaši aizsargājamais biotops „Mežainas jūrmalas kāpas”(1.8.), būtiski ir vairāki nosacījumi – teritorijā jābūt ar Baltijas jūras iepriekšējām attīstības stadijām saistītiem eolie nogulumiem (kāpai vai kāpu kompleksam), kas ir klāti galvenokārt ar priežu sausieņu mežu, kas ietver arī nosacījumu par mežam

raksturīgās veģetācijas esamību. Biotopa nosacījumiem atbilst teritorijas, kas ir ilgstoši dabiski vai pusdabiski meži uz piejūras kāpām ar labi attīstītu kokaudzes struktūru un raksturojošo, ar mežu saistīto, sugu kopu. Biotops ietver gan atsevišķas ar mežu klātas kāpas, gan kompakts kāpu grupas, gan plašus kāpu masīvs, kur kāpas savieno dažāda platuma līdzeni un viegli viļņoti vēja pārpūtes apgabali un dažādu formu starpkāpu ieplakas.

Mežainās piejūras kāpas atrodas salīdzinoši platā joslā Piejūras zemienē. Visā pasaulē šo biotopu izplatība un kvalitāte ir būtiski samazinājusies dabisku, bet lielāko tiesu antropogēnu faktoru ietekmē. Latvija ir viena no retajām Eiropas valstīm, kur šie biotopi vēl ir sastopami un saglabājušies salīdzinoši maztraucēti. Samērā rets biotops, aizņem 0.9% no Latvijas sauszemes platības jeb 60 000 ha kopplatībā (2013.gada dati). Piejūrā šis biotops sastopams salīdzinoši bieži, bet radikāli variē tā kvalitāte.

Apsekotā teritorija visa atrodas tādos reljefa apstākļos, kas ļauj to pieskaitīt kāpām, tomēr zemesdzes dabiskums, kas ir būtisks nosacījums ar mežu apaugušus kāpu kvalificēšanai par aizsargājamu biotopu, dažādās vietās ir atšķirīgs.

Vēsturiski teritorijā izveidojusies padomju laika vasaras mājiņu/vasarnīcu apbūve priežu mežā, ierīkoti apstādījumi un nelieli dārziņi pie mājām. Zemes gabala centrā apbūve samērā blīva, izveidojušās brauktuves un celiņi, gājēju takas. Dzīvojamo apbūvi veido gan vasarnīcu tipa vieglas konstrukcijas ēkas, gan atsevišķas lielākas ēkas. Lielākā daļa ēku kopā ar nelielu pagalmu ir iežogotas, dabiskā zemesdze nomīdīta, ierīkoti stādījumi, dzīvžogi, puķu dobes, zemesdzē sastopami dārzeņbēgļi un nezāles. Daudzas ēkas celtas tuvu kokiem, taču koki ir saglabāti. Ainaviski teritorija nav estētiski pievilcīga, apbūve haotiska, stihiski izveidojušās gājēju takas un brauktuves degradē gan teritorijas vērtību. Apkārt intensīvi apbūvētajām zemes gabala centram ir skrajāk izvietotas ēkas, kā arī neapbūvēta meža joslas.

1.attēls. Padomju laika vasarnīcu apbūve priežu mežā.

Zemesgabala lielākā ekoloģiskā vērtība ir nepārveidotais kāpas reljefs. Apbūve un tās radītā antropogēnā slodze atstājusi ietekmi uz veģetāciju un audzes dabiskuma struktūru, zemesgabala sastopamas gan no dabisko biotopu viedokļa būtiski degradētas vietas, gan mazāk ietekmēti mežaudzes fragmenti.

Kopumā visu zemes gabalu var iedalīt vairākās zonās, ņemot vērā kokaudzes struktūru, reljefu, veģetācijas dabiskumu un tās degradācijas pakāpi. Izdalītas 3 zonas bez esošas apbūves, kurās ir dabisks, nepārveidots reljefs un dažādās pakāpēs degradēta zemesdzes veģetācija. Ceturtā zona ietver dabisku, nepārveidotu reljefu un salīdzinoši zemas intensitātes esošo apbūvi, kā arī degradētu zemesdzi. Pārējā teritorija ar dažādas intensitātes apbūvi un izteikti vai pilnībā degradētu zemesdzi ietverta piektajā zonā.

I zona

Bioloģiski vērtīgākā teritorija īpašumā, raksturīgs izteiksmīgs kāpu reljefs ar dažāda vecuma, t.sk. bioloģiski vecām, priedēm, ir priežu sausieņu mežiem raksturīgā veģetācija. Teritorija bez esošas apbūves. Ainaviski vērtīga teritorija, lai gan daļēji šķērso elektrolīnija. Zemsedzē vietām vērojama nobradāšanas ietekme, vērojama dabiskā atjaunošanās - sastopamas jaunu priedīšu grupas. Vecās priedes ļoti ainaviskas. Zonā nav apbūves, ir apmeklētāju iestaigātas taciņas. Vidū neliela izteikta ieplaka, kurā samessti sadzīves atkritumi un koku zari. Ieteikums izvākt atkritumus, bet audzē savāktos nolūzušos zarus turpmāk sadedzināt vai izvest no teritorijas. Vadot apmeklētāju plūsmu, iespējams, varētu ierobežot stihisko nobradāšanu sagaidīt daļēju zemsedzes stāvokļa uzlabošanu.

2.attēls. Aizsargājamais biotops "Mežainas jūrmalas kāpas" I zonā.

II zona

Viegli viļņots reljefs starp izteikto kāpu valni un Lielupi, eolo nogulumu vēja pārpūtes zona. Mežaudzē dažāda vecuma priedes – gan bioloģiski veci koki, gan jaunāku koku grupas. Ļoti ainaviska teritorija. Jaunās priedītes veido blīvas grupas, iespējams veikt retināšanu. Uz vienas no vecajām priedēm konstatēta dabisko meža biotopu indikatorsuga – piepe *Phellinus pini*. Teritorija bez esošas apbūves.

3.attēls. Viegli viļņots reljefs, degradēta zemsedze un dažāda vecuma priedes II zonā.

Ir priežu sausieņu mežiem raksturīgā veģetācija (*Pleurozium schreberi*, *Vaccinium myrtillus*, *Festuca ovina*, *Deschampsia flexuosa*, *Dicranum scoparium*, *Cladina ssp*, *Calluna*

vulgaris), mikroieplakās mellenes, bet samērā izteikts nomīdīšanas efekts, iestaigātas daudzas takas, gar Lielupi mežaudzē vietām vispār nav veģetācijas, smilts. Kopumā zemsedze ļoti degradēta. Lai gan kokaudze un daļēji arī veģetācija atbilst aizsargājamā biotopa nosacījumiem, zemsedzes kvalitāte ir ļoti zema, līdz ar to kopumā biotopa kvalitāte nav augsta. Tajā pašā laikā kā nozīmīgi bioloģiski vērtīgi elementi jāatzīmē vecās priedes, kuras noteikti jā saglabā teritorijā. Vadot apmeklētāju plūsmu, iespējams, varētu ierobežot stihisko nobradāšanu sagaidīt daļēju zemsedzes stāvokļa uzlabošanu.

III zona

Zonā ietvertas salīdzinoši jaunas vai vidēja vecuma priežu mežaudzes uz viegli viļņota vai līdzena reljefa, nav izteikta kāpa. Teritorija bez esošas apbūves. Ainaviskā vērtība zema. Vietām izteikti blīvas un plašas melleņu audzes, zemsedze dabiska un priežu mežu biotopam tipiska, raksturīga mētrāja augšanas apstākļiem (*Hylocomium splendens*, *Pleurozium schreberi*, *Vaccinium myrtillus*, *Vaccinium vitis-idaea*, *Deschampsia flexuosa*, u.c). Audzes veido vienvecuma koki, bioloģiskajai daudzveidībai nozīmīgi koki praktiski nav sastopami, tikai zonas daļā gar ceļu sastopamas dažas vecākas priedes. Paauga gar ceļu blīvāka nekā citās vietās - vietām pīlādži, korintes, arī egles. Korintes nepieciešams aktīvi apkarot, tās izcērtot, vai pielietojot citas iznīcināšanas metodes.

Teritorija pieskaitāma pie kāpas kompleksa un kopumā ietverama aizsargājamā biotopa teritorijā, bet D daļā gar ceļu sākas pāreja uz zemāko blakus teritoriju, tajā kāpas paaugstinājumi ļoti neizteiksmīgi un zemi, biotopa vērtība nav augsta.

4.attēls. Dabiska priežu meža zemsedze un viegli viļņots reljefs III zonā.

IV zona

Zonā ietvertas vietas ar izteiktu kāpu reljefu un dažāda vecuma priedēm, bet nozīmīgu zemsedzes degradāciju. Teritorija bez esošas apbūves. Mežaudze skraja, daudz lauces, atvērumi, praktiski nav paaugas vai pameža, parkveida situācijas. Daļa pieaugušo priežu bioloģiski vērtīgas – vecas, ar resniem zariem, noapaļotām galotnēm un gludu mizu, noteikti jā saglabā turpmākā teritorijas apsaimniekošanā.

Teritorijas apmeklētāji un vasarnīcu iedzīvotāji iestaigājuši taciņas, izveidojušies nelieli celiņi, nomīdīšanas efekts ļoti liels, dominē graudzāles (*Festuca ovina*, *Deschampsia flexuosa*), vietām vispār nav augu, atklāta augsne ar priežu skujām. Biotopa vērtība nav augsta, zemsedzes degradācijas pakāpe vērtējama kā ļoti augsta. Veicot apsaimniekošanu, nav pieļaujama reljefa pārveidošana, kāpas norakšana, kas ir teritorijai būtiskākā vērtība. Vadot apmeklētāju plūsmu,

piem, ierīkojot labiekārtotus celiņus vai ielabojot esošās brauktuves, iespējams, varētu sagaidīt daļēju zemesdes stāvokļa uzlabošanos.

5.attēls. Kāpu reljefs un degradētā zemesde VI zonā.

V zona

Zonā ietvertas apbūvētās kāpas teritorijas, kurās atrodas gan dažādas ēkas, gan mākslīgi veidoti apstādījumi, celiņi, brauktuves, u.tml. Vietām, būvējot ēkas, ir saglabāta daļa koku, tomēr normāla kokaudze, kas nepieciešama aizsargājam kāpas biotopam, lielākajā daļā zonas vairs nav sastopama. Ilgāk neapdzīvotās vietās vai samazinoties nobradājuma efektam vērojama priežu paaugas veidošanās.

Kāpas reljefs praktiski nav pārveidots, nav veikti norakšanas vai būtiski līdzināšanas darbi, lielākā daļa ēku veidotas uz viegliem pamatiem, pielāgojoties reljefam. Tomēr intensīvā teritorijas izmantošana saistīta ar būtisku dabiskās zemesdes nobradāšanu, sastopamas atsevišķas sūnu sugas, vietām dominē graudzāles vai redzama kaila augsne, ko sedz nobirušās skujujas. Pagalmos vietām mākslīgi veidots zālājs, dzīvžogi, kāpām neraksturīgu augu stādījumi, tāpēc kopumā zonā ietvertās platības raksturojas ar ļoti degradētu audzes un veģetācijas struktūru un neatbilst aizsargājama biotopa kritērijiem.

Teritorijas ainava pašreiz vērtējama kā degradēta, tāpēc ļoti atbalstāmi mērķi daļu no ēkām nojaukt un labiekārtot esošo vidi, arī uzlabojot ceļu tīklu.

6.attēls. Apbūve V zonā.

Slēdziens:

Teritorijā nav konstatētas aizsargājamas augu vai sūnu sugas, kas ietvertas Ministru kabineta 2000.gada 14.novembra noteikumu Nr. 396 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu”. Arī I.Rēriha savā 2010.gada slēdzienā norāda, ka DKS „Ausma-3” teritorijā aizsargājamas sugas nav konstatētas, bet vairākas sugas konstatētas blakus esošo īpašumu mežos.

Lai gan teritorija ir izvietota uz piejūras kāpas un pēc reljefa nosacījumiem un atrašanās Baltijas ledus ezera teritorijā atbilst iespējai, ka šeit visā teritorijā var būt aizsargājams biotops, tomēr ne visā teritorijā konstatēta atbilstība biotopa kvalifikācijas nosacījumiem. Pēc apsekošanas teritorija sadalīta zonās, aprakstot katras kvalitāti un atbilstību minētajam biotopam.

I, II, III un IV zona vērtējama kā dažādas kvalitātes Eiropas Savienības aizsargājams biotops „Mežainas piejūras kāpas” (kods 2180) (2010. “Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā. Noteikšanas rokasgrāmata”, LDF), kas vienlaicīgi ir arī Latvijas īpaši aizsargājamais biotops „Mežainas jūrmalas kāpas”(1.8.) (Ministru kabineta 2000.gada 5.decembra noteikumi Nr.421 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu”).

V zona neatbilst aizsargājama biotopa kvalitātes kritērijiem. Arī I.Rēriha savā slēdzienā min, ka centrālā teritorijas daļa ir degradēta un neatbilst biotopa nosacījumiem.

Īss kopsavilkums:

I zona atbilst aizsargājama biotopa kritērijiem, vērtējama kā bioloģiski vērtīgākā īpašuma daļa.

II zona vērtējama kā ļoti ietekmēts, zemas kvalitātes biotops, pateicoties būtiskai zemsedzes degradācijai un nomīdīšanai. Ainaviski vērtīgs, būtiska vērtība ir bioloģiski vecās priedes.

III zonā raksturīgas mežaudzes ar dabisku, salīdzinoši ar pārējo teritoriju maz ietekmētu veģētāciju, bet neizteiksmīgu kāpas reljefu, lielāk daļa atrodas kāpas malā, pārejas zonā uz līdzeni, nosusinātu reljefu, līdz ar to nav vērtējama kā tipisks biotops.

VI zona vērtējama kā ļoti ietekmēts, zemas kvalitātes biotops, pateicoties būtiskai zemsedzes degradācijai un nomīdīšanai. Būtiskākā vērtība ir kāpas reljefs, kas nav ietekmēts un pārveidots, kā arī bioloģiski vecās priedes.

V zonā ir ļoti degradēta zemsedze, teritorija neatbilst aizsargājama biotopa kvalitātes kritērijiem.

Aizsargājamais biotops “Mežainas piejūras kāpas” Latvijā veido apmēram 6,5% no biotopa kopplatības Ziemeļeiropas Boreālajā Biogeogrāfiskajā reģionā, kas uzskatāms par ļoti augstu rādītāju tik mazai valstij, kāda ir Latvija. Salīdzinoši augsto biotopu sastopamību nosaka vēsturiskie ģeomorfoloģiskie apstākļi Latvijā, jo īpaši - Baltijas jūras vēsturiskā attīstība. Biotops veido vizuāli augstvērtīgu Latvijai raksturīgo piejūras ainavu. Tajā paša laikā tam ir augsta un daudzveidīga sociālekonomiska nozīme: rekreācijā, sportā, tūrismā, vissezonas un sezonas ēku būvniecībā u.c.

Transformējot teritoriju par “Vasarnīcas apbūvi priežu parka” ar TP noteikto apbūves blīvumu 10%, nojaucot vidi degradējošos objektus, labiekārtojot teritoriju, kā arī veidojot publiski pieejamu zonu Lielupes kratā, ir iespējams uzlabot teritorijas kopējo ainavisko vērtību un nozīmīgumu. Novirzot apmeklētājus pa ielabotām taciņām un brauktuvēm, iespējams mazināt haotisko zemsedzes izbradāšanu un uzlabot veģētācijas stāvokli neapbūvētajās, bet nobradātajās teritorijās. Veicot būvniecību vai citu saimniecisko darbību, maksimāli jā saglabā augsnes virskārta un reljefs, kā to nosaka TP. Tāpat nav pieļaujama augļu un sakņu dārzu

ierīkošana, teritorijas apzaļumošanā ieteicams izmantot priežu mežu biotopam atbilstošus augus un krūmus (kadiķus, citus skujeņus, ēriku dzimtas augus, u.tml.). Ieteicams saglabāt visus bioloģiski vērtīgos kokus, kuru diametrs ir lielāks par 30 cm.

7. attēls. Bioloģiski vērtīgas, vecas priedes

Transformācijas procesā notiek īpaši aizsargājama biotopa iznīcināšana, kas jāveic saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību. Lēmumam par biotopa iznīcināšanu jābūt samērojamam ar sabiedrisko nepieciešamību un ieguvumiem.

Atzinums sagatavots uz 8 (astoņām) lapām.

Pielikumā: detālplānojuma kopija ar slēdzienā minētajām zonām - 1 lp.

17.02.2014.

Sandra Ikauniece, eksperte par
vaskulārajiem augiem, sūnām, ķērpjiem,
mežiem un virsājiem, purviem.

(Sertifikāta Nr.044, derīgs līdz 27.12.2018.) *

* Sertifikāts izsniegts saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumiem Nr.267 „Sugu un biotopu aizsardzības jomas ekspertu sertificēšanas un darbības uzraudzības kārtība”.

**Pielikums eksperta slēdzienam
par DKS „Priedaines mežmala” (Reģistrācijas Nr. 50003153021) un DKS
„Priedaines mežmala A” (Reģistrācijas Nr. 40003651432) bioloģisko izpēti.**

1. attēls. DSK „Priedaines mežmala” rietumu malā Lielupes krastā veidojas pļāvām raksturīga veģētācija.

2. attēls. Stāvais upes krasts apaudzis ar dārzbēgli – krokaino rozi *Rosa rugosa*, krasta piekāvē šaurlapu ugunspuķe *Chamaenerion angustifolia* audze u.c. sugas.

3. attēls. DSK „Priedaines mežmala A” teritorijā ir lieli apbūves laukumi, kuros nav saglabāts priežu sausieņu mežs.

4. attēls. Jaunas priedes aug cieši blakus ēkām. Ceļu vietās zemsedze ir iznīcināta.

5. attēls. Nomīdīta, priežu sausieņu mežam netipiska zemsedze ir daudzviet ēku tuvumā.

6. attēls. Pagalmos ap ēkām ir sēti zālieni un kultūraugu stādījumi.

Lielrīgas reģionālajai vides pārvaldei

2010. gada 26. jūnijā

Eksperta slēdziens

par DKS „Ausma-3” (Reģistrācijas Nr. 401031568360) Jūrmalas pilsētā bioloģisko izpēti.

Apsekota DKS „Ausma-3” teritorija un tuvākā apkārtnē ar mērķi novērtēt šeit sastopamo biotopu dabiskumu, to lomu bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā.

Teritorija apsekota 2010. gada jūnijā. Darba gaitā atzīmēti tur sastopamie biotopi, novērtēta to loma apkārtējās vides bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un noteiktas teritorijā augošās augu sugas.

Botāniskajā literatūrā un Latvijas Vides aģentūras datu bankās pārbaudīta informācija, vai šajā teritorijā nav konstatētas reto un aizsargājamo sugu atradnes. Izpētes teritorijas apkārtņē priežu sausieņu meža biotopos, kā arī upju piekrastē konstatētas sekojošas retas un īpaši aizsargājamas augu sugas: pļavas silpurene *Pulsatilla pratensis*, meža silpurene *Pulsatilla patens*, sekstainā kelērija *Koeleria cristata*, parastais plakanstaipekņis *Diphasiastrum complanatum*, Baltijas donis *Juncus balticus*.

Apsekotajā teritorijā un tās apkārtņē konstatēti šādi biotopi (iekavās norādīts Latvijas biotopu klasifikatora kods; pielikumā karte):

- upju krasti (D.10);
- priežu sausieņu meži (F.1.1.);
- dzīvojamā apbūve (L.2.).

Apsekotā teritorija izvietota Lielupes labajā krastā. Virsūdens augu josla upēs fragmentāra, pakļauta spēcīgām strauēm, kas augāju izskalo. **Upes krasts** ir smilšains. Veģetācija attīstās vietām (1. attēls pielikumā). To veido parastā niedre *Phragmites australis*, smiltāja kāpukviesis *Leymus arenarius*, klūdziņu kārkls *Salix viminalis* u.c. Krasta nogāze ir pakļauta spēcīgai erozijai, tāpēc vietām nostiprināta. Šī stāvā krasta daļa ir apaugusi ar ruderālām augu sabiedrībām, jo krasta nostiprināšanai ir izmantoti dārzu atkritumi. Biežāk izplatītās sugas ir lielā strutene *Chelidonium majus* (nezāļu tipa suga), smaržīgā vakarene *Hesperis matronalis* (dārzebēglis), austrumu dižpērkone *Bunias orientalis* (adventīva suga) u.c. Krasta eroziju mazina kāpnes (2.,3. attēls).

Priežu sausieņu meži aizņem teritorijas lielāko daļu. Atsevišķās vietās aug vecākas priedes (galvenokārt Lielupes krasta tuvumā) ar bioloģiski vecu koku iezīmēm, tomēr tās neveido vienotu dabisku biotopu. Pamežs nav attīstīts vai tajā pārsvarā aug dārzebēglis – vārpainā korinte *Amelanchier spicata* un citas dārzebēgļu sugas. Zemsedze ļoti vienveidīga (dominē mellene *Vaccinium myrtillus*, sūnu stāvu veido Šrēbera rūsaine *Pleurozium schreberi*, retāk spīdīgā stāvaine *Hylocomium splendens*), vietām zemsedze pilnībā degradēta (attīstīts tikai nomīdītu sūnu stāvs, sastopami

dažādu sugu svešzemju augi). Lai gan pēc reljefa ģeoloģiskā veidošanās procesa visi priežu sausieņu meži dotajā teritorijā atbilst Latvijas un Eiropas nozīmes aizsargājama biotopa – **1.8. Mežainas jūrmalas kāpas un 2180 Mežainas piejūras kāpas**¹ – statusam, biotopa kvalitāte ir ļoti zema, jo biotopu fragmentē blīva **dzīvojamā apbūve** ar ceļu tīklu (biotopu kartē apbūve nav atdalīta no nelielajiem daļēji dabiskajiem meža fragmentiem), priežu sausieņu mežam raksturīgā zemsedze saglabājusies tikai nelielos fragmentos (4. attēls), kurus ietekmē rekreatīvā slodze (taciņu tīkls, ugunsgrābekļu vietas, augsnes eutrofikācija u.c.), visā teritorijā ir ievērojams kultūraugu, dārzeņbēgļu un adventīvo sugu īpatsvars. Grāmatā „Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā”. Noteikšanas rokasgrāmata. (Auniņš, 2010, Rīga, 73.-76. lpp.) dotas minimālās prasības biotopam: „Gadījumos, ja platība ir bijušās lauksaimniecības zemes u.c., kas uz biotopa novērtēšanas laiku ir atjaunojusies un tajā dominē mežainām piejūras kāpām raksturīgās sugas un procesi, pieļaujams tās ieskaitīt mežainu piejūras kāpu (2180) biotopā”. Apsekošanas laikā biotopa platība nav atjaunojusies (tajā ir blīva apbūve un ceļu tīkls), biotopam raksturīgās sugas teritorijā nedominē, nav konstatēti biotopam raksturīgi procesi (smilšu pārpūšana, kāpu veidošanās), līdz ar to apsekotā teritorija neatbilst īpaši aizsargājama biotopa statusam. Nedaudz labāks biotopa stāvoklis ir apsekotās teritorijas apmalēs, kur nav apbūves, taču arī te biotopa kvalitāte ir zema. Mežaino piejūras kāpu biotopa stāvokļa uzlabošana vai atjaunošana, novācot esošo apbūvi, netiks panākta. Šāda darbība drīzāk izsauks jaunus koku stāva un zemsedzes bojājumus. Ēku nojaukšana neatrisinās arī augsnes eutrofikācijas un dārzeņbēgļu sugu invāzijas problēmas. To varētu panākt vienīgi, pilnībā aizvedot augsnes virskārtu, taču šāda rīcība, savukārt, izsauks koku bojājumus, eroziju un smilšu pārpūšanu. Pašreizējā situācijā īpaši aizsargājamais biotops ir degradēts, taču mežaudze pie esošā apbūves blīvuma nav apdraudēta.

Dzīvojamo apbūvi veido gan vasarnīcu tipa apbūve, gan lielākas ēkas. Ēkas vietām ir celtas ļoti tuvu kokiem, taču koki ir saglabāti. Lielākā daļa ēku ir iežogotas un ap tām ir apstādījumi, augļu koki un krūmi, zālāji, dzīvžogi, siltumnīcas (5. attēls). Te notiek vairāk vai mazāk intensīva saimnieciskā darbība, tāpēc apbūves teritorijā ir iznīcināta vai ar dārzeņbēgļu sugām piesārņota dabiskā zemsedze (6. attēls).

Visā **teritorijas apkārtnē** ir priežu sausieņu meži. Ārpus DKS „Priedaines mežmala” un „Priedaines mežmala A” (virzienā uz DKS „Priedaines Mežmala A”) konstatēta MK noteikumos Nr.396 un Latvijas Sarkanās grāmatas 4 kategorijā iekļautā **plavas silpurene *Pulsatilla pratensis***.

Teritorijas un tās tuvākās apkārtnes vidi labvēlīgi varētu ietekmēt sekojoši pasākumi:

- izveidoti ceļi un takas ar segumu, kas samazinātu zemsedzes eroziju (to izsauca braukšana un pastaigas vietās, kas nav iekārtotas šim nolūkam);
- labiekārtotas atpūtas un ugunsgrābekļu vietas pie upes krasta (pašreiz esošās ugunsgrābekļu vietas var radīt meža degšanu);
- izbūvētas kāpnis uz upes krastu.

SECINĀJUMI

1. Apsekotajā Jūrmalas pilsētas DKS „Ausma-3” teritorijā pēc reljefa ģeoloģiskā veidošanās procesa konstatētais Latvijas un Eiropas nozīmes īpaši aizsargājams biotops **1.8. Mežainas jūrmalas kāpas, 2180 Mežainas piejūras kāpas** biotopa statusam atbilst tikai daļā platības (skat. biotopu karti), bet centrālajā daļā tas neatbilst biotopa kvalitātes minimālajām prasībām, biotops no bioloģiskā viedokļa ir degradēts. Nav sagaidāma biotopa atjaunošanās, novācot esošo apbūvi.
2. Teritorijā nav sastopamas LR MK 2000. gada 14. novembra noteikumos Nr.396 “Noteikumi par īpaši aizsargājamo sugu un ierobežoti izmantojamo īpaši aizsargājamo sugu sarakstu” iekļautās augu sugas. Nav konstatētas arī augu sugas, kurām izveidojami mikroliegumi (LR MK 2001. gada 30. janvāra noteikumi Nr.45 “Mikroliegumu izveidošanas, aizsardzības un apsaimniekošanas noteikumi”), Latvijas Sarkanajā grāmatā un EP Sugu un biotopu direktīvas II pielikumā ietvertās augu sugas.
3. Degradētajās zemes gabala teritorijās no sugu un biotopu aizsardzības viedokļa pieļaujama apbūve, saglabājot mežaudzi.

¹ Pirms Latvijas nozīmes aizsargājamā biotopa nosaukuma dots LR MK noteikumu Nr. 421 “Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu” atbilstošais punkts (05.12.2000., grozījumi 27.01.2009) un ES biotopa kods. Ja, saskaņā ar Eiropas Savienības aizsargājamo biotopu Latvijā noteikšanas rokasgrāmatu (Auniņš, 2010), ES biotopa nosaukums atšķiras no šī paša biotopa nosaukuma Latvijas likumdošanā, doti abi nosaukumi.

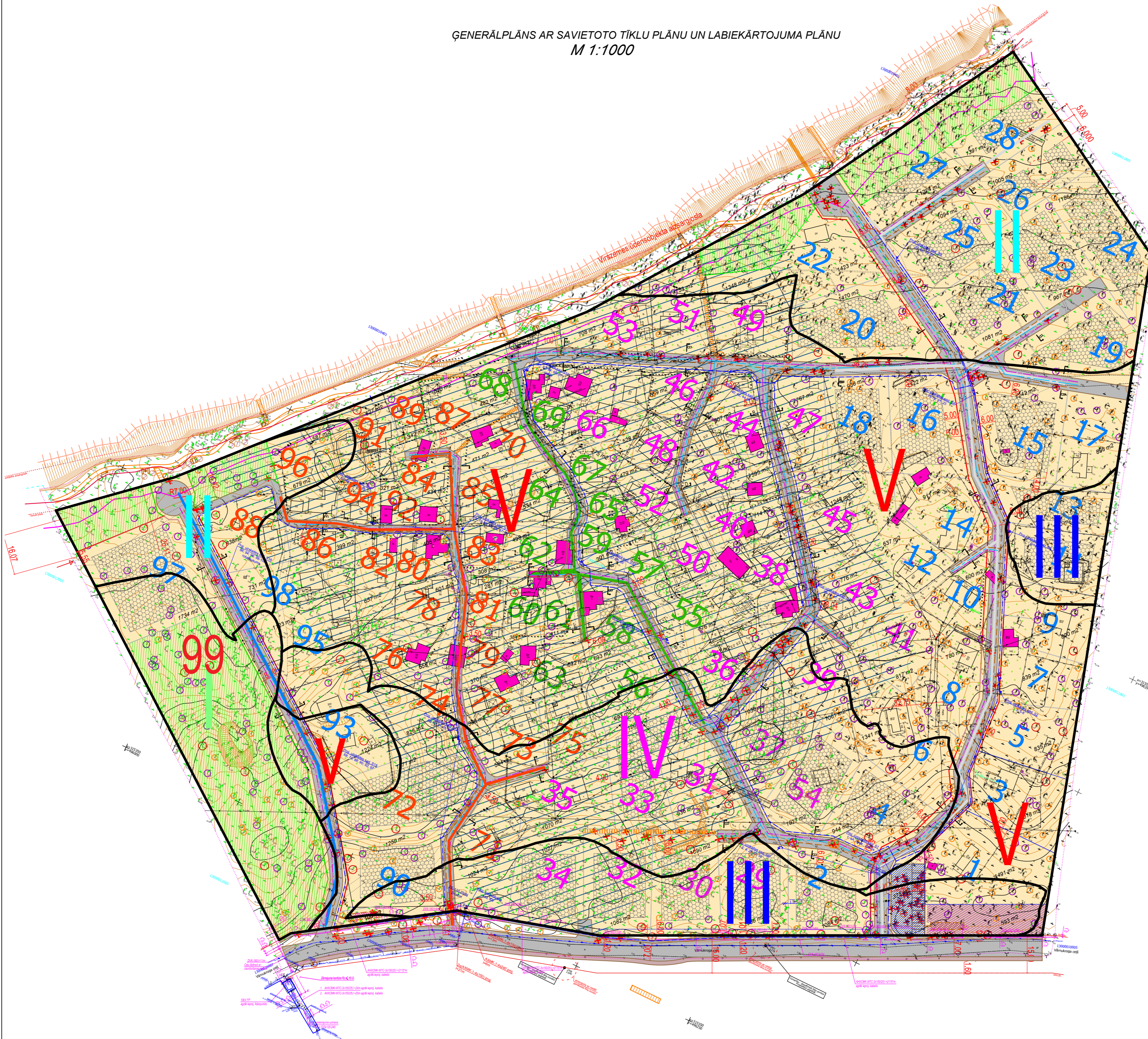
Saskaņā ar LR MK 2010. gada 16. marta noteikumiem Nr. 267, eksperta sertifikāta Nr. 2 (sertifikāts derīgs no 11.05.2010. līdz 10. 05.2013.)

Ilze Rēriha

Telefons 26362096, 26409959.

ĢENERĀLPLĀNS AR SAVIETOTO TĪKLU PLĀNU UN LABIEKĀRTOJUMA PLĀNU
M 1:1000

APZĪMĒJUMI:

	ESOŠĀS ĒKAS
	NOJAUKŠANAI PAREDZĒTĀS BŪVES 37 gab.
	PROJEKTĒTIE CEĻI UN BRAUKTUVES. (DAĻĒJI ESOŠO CEĻU VIETĀ)
	PERSPEKTĪVĒ PAREDZĒTAIS VELOCELIŅŠ
	PERSPEKTĪVĀS APBŪVES ROBEŽAS ZEMESGABALA DOMĀJAMO DAĻU TERITORIJĀ
	PERSPEKTĪVĒ PAREDZĒTIE STIKLSKĪEDRAS KRĀJREZERVUĀRI
	15M ATZĪME NO KRASTA KRANTS
	ZEMESGABALA DOMĀJAMO DAĻU ROBEŽAS
	ZEMESGABALA LIT. 1802 TRANSFORMĒJAMĀ ZONA UZ "VASARNĪCU APBŪVE PRIEŽU PARKĀ (TIN 116)"
	PUBLISKĀ ZONA. BĒRNU ROTAĻU LAUKUMS
	PUBLISKĀ ZONA. AUTO STĀVLAUKUMS
	PERSPEKTĪVĒ PAREDZĀMIE GĀJĒJU UN VELOSPEDISTU KOKA CEĻIŅI
	PERSPEKTĪVĒ PAREDZĒTAIS KOKA TRAPS LAIVU TRANSPORTĒŠANAI LĪDZ UPEI
482 m ²	ZEMESGABALA DOMĀJAMO DAĻU PLATĪBAS
	ESOŠIE LAPU UN SKUJU KOKI
	SAGLABĀJAMIE LAPU UN SKUJU KOKI KOKI AR DIAMETRU 35 cm
	KOKI AR DIAMETRU 40 cm
	50 cm UN LIELĀKI DIAMETRĀ
	NOCERTAMI KOKI
	ĀREJO TĪKLU ESOŠĀ ELEKTROKABELU LĪNIJA AR ESOŠO TRANSFORMATORU UN PIESLĒGUMA SADALI
	PERSPEKTĪVĀS IEKŠĒJO ELEKTROKABEĻU GALVENĀS TRASES
	ŪDENSVADA PLĀNOTAIS TRASEJUMS
	GĀZES VADA PLĀNOTAIS TRASEJUMS
	KANALIZĀCIJAS PLĀNOTAIS TRASEJUMS
	SARKANĀ LĪNIJA
	ZEMESGABALA LIT. 1802 ROBEŽLĪNIJA
	UGUNSDZĒSĪBAS HIDRANTI
	ESOŠĀS KĀPAS NOSTIPRINĀŠANA
	Virszemes ūdensobjekta aizsargjosla
	Tauvas josla (sakrīt ar zemesgabala robežu gar Lielupes malu)
	Labiekārtojuma el. - atkritumu tvertne Labiekārtojuma elements - soliņš Labiekārtojuma elements - galds
	DABAS UN APSTĀDĪJUMU TERITORIJĀ DAŽ netiek transformēta, saskaņā ar biotopu eksperta slēdzienu
	Erozijas riskam pakļautā zona

Nr. p.k.	TEHNISKIE RĀDĪTĀJI	%
1	Plānotā apbūves intensitāte (max. pieļauj. 10%)	10 %
2	Plānotais apbūves blīvums	10 %
3	Plānotā brīvā teritorija	80 %

UZMĒRĪJUMS REGISTRĒTS
un elektroniski parakstīts
Inženierbūvju un ģeodēzijas nodalī
Jolanta Gau 02.06.2017.
Nr. 512-2017

Kompānija "PARNAS" Pro SIA
Reģ.Nr.40103028403
E-pasts: 12.14.2.75@pa.lv, LV-1013
Iepirkuma Nr. 67339/16.67339/15
e-pasts: parnas@parnas.lv

Pasūtītājs: VIKS "AUSMA - 3"
Plāna nosaukums: Topogrāfiskais plāns

Pasūtītāja ID numurs: Rr-17-44
Lapa: 2
Lapas: 2
Marka: TI
Mērogs: 1:500

Topogrāfisko plānu izstrādāja:
Sertificēts ģeodēzists: Vyacheslav Prikhodchenko; Sertifikāts: BC Nr.443
Sertificēts ģeodēzists: Viļaijs Ignatenko; Sertifikāts: BC Nr.250
Vairādes loceklis: A.Ivanova 25.05.2017.
Sertificēts ģeodēzists: V.Prikhodchenko 21.04.2017.
Sertificēts ģeodēzists: V.Ignatenko 21.04.2017.
Mēriekļa palīgs: I.Ivanova 25.05.2017.

Objekta nosaukums: Lokālplānojuma izstrāde zemesgabalam Vārnukrogs 1802, Jūrmalā

Objekta adrese: Jūrmalas pilsētas teritorija Vārnukrogs 1802, (Kadastra nr. 1300 001 1802)

Pasūtītājs: Vasarcūcu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "AUSMA-3"
LAPAS NOSAUKUMS: Ģenerālpilns ar savietoto tīklu plānu, labiekārtojuma plānu M 1:1000

Projekta vadītājs: Kārlis Rukuts
Lokālplānojuma izstrādātājs: Kārlis Rukuts

ĢENERĀL-PROJEKTĒTĀJS: ARHITEKTS KĀRLIS RUKUTS

Objekta nosaukums: Lokālplānojuma izstrāde zemesgabalam Vārnukrogs 1802, Jūrmalā

Objekta adrese: Jūrmalas pilsētas teritorija Vārnukrogs 1802, (Kadastra nr. 1300 001 1802)

Pasūtītājs: Vasarcūcu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "AUSMA-3"
LAPAS NOSAUKUMS: Ģenerālpilns ar savietoto tīklu plānu, labiekārtojuma plānu M 1:1000

Objekta nosaukums	Objekta adrese	Pasūtītājs	Lapas nosaukums	Lokālplānojuma izstrāde zemesgabalam Vārnukrogs 1802, Jūrmalā
Objekta nosaukums	Jūrmalas pilsētas teritorija Vārnukrogs 1802, (Kadastra nr. 1300 001 1802)	Vasarcūcu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "AUSMA-3"	LAPA	Lokālplānojuma izstrāde zemesgabalam Vārnukrogs 1802, Jūrmalā
Objekta adrese	Jūrmalas pilsētas teritorija Vārnukrogs 1802, (Kadastra nr. 1300 001 1802)	Ģenerālpilns ar savietoto tīklu plānu, labiekārtojuma plānu M 1:1000	LAPU SK.	GP-1
Pasūtītājs	Vasarcūcu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība "AUSMA-3"	Ģenerālpilns ar savietoto tīklu plānu, labiekārtojuma plānu M 1:1000	STADIJA	Lokālplānojuma izstrāde zemesgabalam Vārnukrogs 1802, Jūrmalā
Lapas nosaukums	Ģenerālpilns ar savietoto tīklu plānu, labiekārtojuma plānu M 1:1000	Ģenerālpilns ar savietoto tīklu plānu, labiekārtojuma plānu M 1:1000	PASŪT. Nr.	03-2017
			Lapas caurejošais Nr.	

